

रागादयो जेतव्याः शत्रवः ॥ ४३ ॥ तत्र रजोऽभिनिवेशः क्वचित् आरूढसमाधेः सत्त्वप्रकृतयोऽपि परोपकारादिप्रवृत्तयः शत्रवः ॥ ४४ ॥ नृकायरू
पंरथम् आत्मवशः उपकल्पं इंद्रियादिपरिकरोयस्मिन् तथा भूतं यावद्धत्ते तावदेव गरिष्ठानां गुरूणां चरणसेवयानि शितं ज्ञानखड्गं विभ्रत् अच्युताश्रयः
सन्निरस्तशत्रुरुपशांतः स्वानंदेन तुष्टो भूत्वा इदं रथादिकमुपेक्षेत इत्यर्थः ॥ ४५ ॥ अच्युताश्रयाभावे बाधकमाह नोचेदिति असंतो बहिर्मुख्याये इंद्रि
यवाजिनः सूतश्च ते उत्पथं प्रवृत्तिमार्गं नीत्वा विषयाख्येषु दस्युषु निक्षिपंति हयैः सूतेन च सह वर्तमानम् तमोऽधेतमसा व्याप्ते उरुमृत्युभयं यस्मिन्

रागो द्वेषश्च लोभश्च शोकमोहौ भयं मदः ॥ मानोऽवमानोऽसूया च माया हिंसा च मत्सरः ॥ ४३ ॥ रजः प्रमादः
क्षुन्निद्रा शत्रवस्त्वेवमादयः ॥ रजस्तमः प्रकृतयः सत्त्वप्रकृतयः क्वचित् ॥ ४४ ॥ यावन्नृकायरथमात्मवशो
पकल्पं धत्ते गरिष्ठचरणार्चनयानि शांतम् ॥ ज्ञानासिमच्युतबलो दधदस्तशत्रुः स्वाराज्यतुष्टुपशांत इदं वि
जह्यात् ॥ ४५ ॥ नोचेत्प्रमत्तमसदिन्द्रियवाजिसूतानीत्वोत्पथं विषयदस्युषु निक्षिपंति ॥ ते दस्यवः सहयसूत
ममुंतमोऽधे संसारकूप उरुमृत्युभये क्षिपंति ॥ ४६ ॥ प्रवृत्तं च निवृत्तं च द्विविधं कर्म वैदिकम् ॥ आवर्त्तत प्रवृ
त्तेन निवृत्तेनाश्रुतेऽमृतम् ॥ ४७ ॥ हिंसं द्रव्यमयं काम्यमग्निहोत्राद्यशांतिदम् ॥ दर्शश्च पूर्णमासश्च चातुर्मा
स्यं पशुः सुतः ॥ ४८ ॥ एतदिष्टं प्रवृत्ताख्यं हुतं प्रहुतमेव च ॥ पूर्तं सुरालयारामकूपाजीव्यादिलक्षणम् ॥ ४९ ॥

॥ ४६ ॥ ननु वेदविहितेष्टापूर्तादिकारिणः पुंसः कथमेव मनर्थप्राप्तिः स्यात् इत्याशंक्य वेदोक्तकर्मणां द्वैविध्यं दर्शयन् फलभेदमाह प्रवृत्तं चेति दश
भिः ॥ ४७ ॥ हिंसं श्येनादिकर्म अशांतिदमत्यासक्तियुक्तम् आदिशब्दार्थविवरणम् दर्शश्चेति पशुः पशुयागः सुतः सोमयागः ॥ ४८ ॥ हुतं वैश्वदे
वं प्रहुतं बलिहरणम् एतत्सर्वमिष्टमुच्यते एतदेव यदिकाम्यम् अशांतिदं च तर्हि प्रवृत्ताख्यमपीत्यर्थः आजीव्यं प्रपादि ॥ ४९ ॥